

РЕШЕНИЕ

№ 11189

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на трети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА**
като разгледа докладваното от **ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20221110139874 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 14, ал. 3 от ЗСПЗЗ във вр. чл.126 и сл. АПК.

Образувано е след Решение № 4748/11.07.2022 г. на АССГ, XVIII к. с-в, по административно дело № 4293/2022 г., с което е отменено Решение № 20014523 от 28.02.2022 г. постановено по гр. д. № 10721/2021 г. по описа на СРС, ГО, 165 състав, като делото е върнато за разглеждане от друг състав на СРС при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на решението на АССГ.

Производството е образувано по жалба вх. № 15-2041/15.02.2021 г. по описа на Министерство на земеделието и горите, ОДЗ София град, ОСЗ Източна, подадена от Л. П. С., ЕГН ***** с адрес в гр. София, ж. к. „Младост – 1“, бл. 1, вх. 3, ап. 46, срещу Решение № ./05.02.2021г. за възстановяване правото на собственост на земи в съществуващи стари реални граници в землището на с. Враждебна, постановено по реда на чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ на ОСЗ - Източна.

В жалбата и в молба с вх. № 25066596/14.04.2021 г. се твърди, че по преписка за възстановяване по заявление с вх. № ./26.11.1991 г. на ОБПК –Кремковци, землище Враждебна, подадено от наследодателя на Лиляна С., ОСЗ – Източна се е произнесла с Решение № . от 05.02.2021 г. по чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ, с което е отказано възстановяването на правото на собственост в съществуващи стари реални граници в землището на с. Враждебна на следните описани имоти: Нива от 5.032 дка, IV категория, представляваща ПИ с идентификатор 68134.8591.26 и Нива от 2.269 дка, IV категория, представляваща ПИ с идентификатор 68134.859.313. Направено е искане за прогласяване на нищожността на обжалваното решение на административния орган, респ. отмяната му като незаконосъобразно. Изложени са съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, при допуснато съществено нарушение на административнопроцесуалните правила, неспазване на установената форма и противоречие с материалния закон, както и за нищожност на същия, поради несъобразяването му с предходно издадени решения на административния орган.

В срок ответната ОСЗ - Източна, чрез и.д. началник Владимир Кайряк, оспорва да са налице основания за възстановяване в съществуващи стари реални граници на земеделска

земя, доколкото е налице съставен план за земеразделяне по случая. Оспорва се да са налице предпоставки за изменение на постановеното от органа решение, с оглед постановено съдебно решение на ВАС по случая. Посочва се, че е налице издаден акт за публична държавна собственост по отношение на процесните имоти.

Съдът, като взе предвид становищата на страните събраните по делото релевантни за правния спор доказателства поотделно в тяхната съвкупност, намира за установеното следното от фактическа страна:

По делото е представено Заявление с вх. № ./26.11.1991 г., депозирано пред Общинска поземлена комисия, видно от което Петър Трайков Начев, с ЕГН *****, е поискал възстановяване на собствеността върху земеделските земи в землището на с. Враждебна, община Кремиковци, сред които и нива с площ от 5 дка, в местността „„“ и нива с площ от 4 дка в местността „Бараката“. Въз основа на така депозираното заявление е образувана преписка, по която Поземлена комисия - община Кремиковци се е произнесла с Протокол № . от 02.03.1994 г., с който на основание чл. 18ж, ал. 2 ППЗСПЗЗ признава и определя за възстановяване правото на собственост върху земеделските земи с план за земеразделяне нива при условията на чл. 15, ал. 2, и чл. 17, ал. 2 ЗСПЗЗ с площ 5 дка, местност „„“ и отказва да признае правото на възстановяване на собственост за нива с площ 4 дка, местност „Бараката“ с мотив, че имотът не отговаря на изискванията на мл. 10, ал. 1 от ЗСПЗЗ. По жалба на заявителя Петър Трайков Начев срещу Протокол № . от 02.03.1994 г. на Поземлена комисия - община Кремиковци е образувано гр. д. № 4715/1994 г. по описа на СРС, ГК, 45 с-в, по което съдът с Решение №2093/02.09.1996 г. е отменил като незаконосъобразно Протоколно решение № ./02.03.1994 г. на ПК – община Кремиковци, в частта с което на заявителя е отказано да се признае правото на възстановяване на собствеността на нива в м. „Бараката“ в землището на с. Враждебна и е признал правото му за възстановяване на собствеността с план за земеразделяне на нива от 2,3 дка в м. „Бараката“. Установява се, че на основание Решение №2093/02.09.1996 г., по гр. д. № 4715/1994 г. по описа на СРС, ГК, 45 с-в, ПК – община Кремиковци се е произнесла с Протокол № ./05.09.1997 г., с който на Петър Трайков Начев се признава и определя за възстановяване правото на собственост върху земеделска земя с плана за земеразделяне на нива в м. „Бараката“ с площ от 2,300 дка, като е постановен отказ за оставалата част от нивата с площ от 1,700 дка.

С решение № . от 05.09.1997 г., Поземлена комисия, община Кремиковци на основание чл. 18ж, ал. 1, чл. 18 з, ал. 1 от ППЗСПЗЗ и протоколи № 4 от 25.01.99 г. по чл. 18г, № 5 от 25.01.99 г. по чл. 18 д и № 6 от 25.01.99 г. по чл. 18 е от ППЗСПЗЗ признава на правото на собственост на Петър Трайков Начев в съществуващи стари реални граници на нива от 5,000 дка, четвърта категория, находяща се в землището на с. Враждебна, м. „„“ и на нива от 2,300 дка, четвърта категория, находяща се в землището на с. Враждебна, м. „Бараката“, като отказва да възстанови правото на собственост в съществуващи страни реални граници на същите имоти, като определя обезщетение по чл. 10б, ал. 1 от ЗСПЗЗ – опитно поле. По жалба на Л. С., в качеството ѝ на наследник на заявителя Петър Начев, е образувано адм. дело № 26920/2006 г. по описа на СРС, първа гражданска колегия, 51 състав, по което с Решение от 28.02.2008 г., съдът е обявил за нищожни Протокол № ./05.09.1997 г. и Решение № ./05.09.1997 г. на ПК „Кремиковци“.

Със заявление с вх. № ВС-30-782 от 24.03.2016 г., депозирано в ОСЗ – Панчарево, Л. С. е поискала постановяване на решение за възстановяване на собственост, с пълно описание на номер на имот съобразно влязлата в сила кадастрална карта, граници/съсед, за имот от 5 дка в местност „„“ и за имот от 2,300 дка в местност „Бараката“. С писмо с изх. № ВС-30-782 от 05.08.2016 г. С писмо с изх. № ВС-30-782 от 05.08.2016 г., ОСЗ – Панчарево посочва, че в заседание, проведено на 4.8.2016 г. на комисия на ОСЗ-Панчарево, заявлението е разгледано, като комисията е констатирила, че имотите са нанесени в картата

на възстановената собственост в м. „Враждебна“ чрез идентифициране и анкетиране и са записани на наследодателя □, представила е валиден документ за собственост и последната е възстановена чрез плана за земеразделяне, поради което не органът не дължи произнасяне. Това становище е обжалвано, като с Решение № 7.1 от 14.04.2020 г., постановено по гр. д. №67851/2016 г. по описа на СРС, 46-ти състав е отменено протоколно решение № 5 от 4.08.2016 г. на ОСЗ – Панчарево, с което е бил постановен отказ да бъде издадено решение за възстановяване правото на собственост за имоти в м. „“ с площ от 5 дка и в м. „Бараката“ с площ от 2,300 дка в землището на Враждебна, Район Кремиковци, заявени по преписка вх. № ./26.11.1991 г. от Петър Трайков Начев, като преписката е върната за издаване на решение за възстановяване правото на собственост.

С решение № . от 5.2.2021 г., ОСЗ – Източна, издадено в указания на Решение № 7.1 от 14.04.2020 г., постановено по гр. д. №67851/2016 г., отказва да възстанови правото на собственост в съществуващи стари реални граници: **1) Нива от 5,032 дка**, четвърта категория, с ПСИ идентификатор 68134.8591.26, находящ се в землището на село Враждебна, м в. ., заявен с пореден № 1 от заявление и установен с опис декларация от 28.04.1957 г., тъй като имотът попада върху поземлен имот с идентификатор 68134.8591.1, предоставен на МОН – Лесотехнически университет, гр. София, за който е съставен Акт №08404 от 18.3.2014 г. за публична държавна собственост. Посочва, че учебното поле представлява цялостно реализирано мероприятие по смисъла на чл. 10б от ЗСПЗЗ, което не позволява имотът да бъде възстановен и собствениците подлежат на обезщетение по реда на чл. 10б, ал. 1 и **2) Нива от 2,269 дка**, четвърта категория, с ПИ идентификатор 68134.8591.313, находящ се в землището на село Враждебна, м. Бараката, заявен с пореден № 13 от заявлението и установен с договор от 15.6.1948 г., тъй като имотът попада върху поземлен имот с идентификатор 68134.8591.1, предоставен на МОН – Лесотехнически университет, гр. София, за който е съставен Акт №08408 от 18.3.2014 г. за публична държавна собственост. Посочва, че учебното поле представлява цялостно реализирано мероприятие по смисъла на чл. 10б от ЗСПЗЗ, което не позволява имотът да бъде възстановен и собствениците подлежат на обезщетение по реда на чл. 10б, ал. 1.

По делото е представен АДС № 1074 (7803) от 06.07.1970 г., с който се актува имот с площ – 350 000 кв.м полски имот на Ботевградско шосе № 47, съставен на основата на други актове: №№ 5852, 7238, 7439 и на основата на заповед № 1-6490/09.11.1969 г. на МИД.

Представено е и Разпореждане на Министерски съвет № 2136 от 10.12.1960 г. с което въз основа на чл. 101 от ЗС се отчуждава за нуждите на ВСИ 300 дка земя от блока на ТКЗС с. Челопечене, в землището на с. Враждебна, при граници: от север шосето София - Ботевград, от запад - шосе за с. Кривина, от юг и изток блок на ТКЗС.

Представен е и Акт за публична държавна собственост № 08404 от 18.03.2014 г. с който се актува ПИ 68134.8591.1 по КК, с площ - 340959 кв.м заедно с построените в него сгради в м. „Прогоно“.

По делото е допусната съдебно-техническа експертиза, заключението на вещото лице по което е прието по делото и съдът намира за обективно и компетентно изготвено. Вещото лице дава заключение, че процесните имоти с идентификатори 68134.8591.26 и 68134.8591.313 са отразени в кадастралната карта на гр. София и попадат в терена на опитно поле на ВСИ, като теренът се използва за опитно поле и е земеделска земя. Вещото лице е установило, че терени, обхващащи земеделски земи, включително спорните, са били предоставени от държавата в изпълнение на Разпореждане на Министерския съвет № 2136 от 10.12.1960 г., с което въз основа на чл. 101 от ЗС се отчуждава за нуждите на ВСИ - 300 дка земя от блока на ТКЗС с. Челопечене, в землището на с. Враждебна, при граници: от север шосето София - Ботевград, от запад - шосе за с. Кривина, от юг и изток блок на ТКЗС. Впоследствие с АДС № 1074 (7803) от 06.07.1970 г. с който се актува имот с площ - 350000 кв.м полски имот на Ботевградско шосе № 47, съставен на основата на други актове: №№

5852, 7238, 7439 и на основата на заповед № 1-6490/09.11.1969 г. на МИД. Теренът, предоставен за опитното поле, включително и спорните, са станали собственост ВСИ, изградено е „Опитното поле“ и поради това счита, че мероприятието е осъществено.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 14 от ЗСПЗЗ общинската служба по земеделие се произнася с решение относно възстановяването на правото на собственост върху земи в съществуващи или възстановими на терена стари реални граници; възстановяването на правото на собственост върху земеделски земи в нови реални граници с план за земеразделяне и относно признаването на правото на собственост при условията на § 4 - 4л.

Съгласно чл.11, ал.2 от ЗСПЗЗ лицата, пропуснали да подадат заявления в срок, могат да установят с иск правото да възстановят собствеността си върху земеделските земи, като въз основа на постановеното решение общинската служба по земеделие при спазване изискванията на този закон определя земите, върху които се възстановява собствеността. Видно от посочената разпоредба, в случаите, когато съдът е уважил иск с правно основание чл.11,ал.2 от ЗСПЗЗ, въз основа на съдебното решение общинската служба по земеделие следва да издаде само решение относно земите, които се възстановяват, т.е. решение по чл.14, ал.1,т.1 или т.2 от ЗСПЗЗ.

В настоящия случай с Протоколно решение № . от 02.03.1994 г., се признава и определя за възстановяване правото на собственост върху земеделските земи с план за земеразделяне нива при условията на чл. 15, ал. 2, и чл. 17, ал. 2 ЗСПЗЗ с площ 5 дка, местност „“, а с Решение № 2093/02.09.1996 г., по гр. д. № 4715/1994 г. по описа на СРС, ГК, 45 с-в, се признава и определя за възстановяване правото на собственост върху земеделска земя с плана за земеразделяне на нива в м. „Бараката“ с площ от 2,300 дка, като решение № . от 5.2.2021 г., ОСЗ – Източна, отказва да възстанови процесните имоти в стари реални граници, поради осъществено мероприятие.

Съгласно чл.14, ал. 3, изр. трето от ЗСПЗЗ, при жалба срещу решение на общинската служба по земеделие, районният съд решава спора по същество, т.е. съдът служебно следва да събере доказателства и да прецени налице ли са условията за възстановяване на имота в стари реални граници.

В процесния случай не е налице твърдяната от жалбоподателя хипотеза на нищожност, при която с обжалваното решение не е зачетено влязлото в сила Решение № 2093/02.09.1996 г., по гр. д. № 4715/1994 г. по описа на СРС, ГК, 45 с-в и Протоколно решение № . от 02.03.1994 г. но ОСЗ-Панчарево. В процесният случай обжалваното решение е продължение на процедурата - след като вече е признато правото на собственост на наследниците на Петър Трайков Начев в съществуващи /възстановими/ стари реални граници на следните недвижим имот: нива от 5,032 дка, м. ., с. Враждебна и нива от 2,269 дка в м. Бараката, с. Враждебна административният орган е преценил, че не са налице условията за възстановяване на имотите в стари реални граници и се дължи обезщетение по чл.10б ЗСПЗЗ. То следва от разпоредбата на чл. 18д, ал. 2 от ППЗСПЗЗ, съгласно която общинската служба по земеделие определя имотите или частите от тях, върху които не може да се възстанови правото на собственост в съществуващи или възстановими стари реални граници, поради обстоятелствата, посочени в чл. 10б, ал. 1 , чл. 24, ал. 2, 3 и 4 и чл. 29, ал. 1 ЗСПЗЗ.

Настоящият съдебен състав споделя извода на административният орган и счита, че постановеният акт е законосъобразен.

Съгласно чл. 24, ал. 2 ЗСПЗЗ, правото на собственост на държавата върху земеделски земи, предоставени на научни, научно-производствени и учебни заведения, включително и на Министерството на транспорта, на местата за лишаване от свобода, на семеипроизводствени и племенни стопанства, овощни разсадници, пепиниери и маточници,

на горски разсадници и на ловни стопанства и на Министерството на регионалното развитие и благоустройството, доколкото са необходими за тяхната дейност, се запазва в размер, съответстващ на основната им дейност, определен от Министерството на земеделието, храните и горите след вземане мнението на заинтересуваните ведомства.

В Решение № 102/10.06.2015 г. по гр.д. № 386/2015 г., I г.о. ВКС, Решение № 457 от 9. 12. 2011 г. по гр. д. № 1591/2010 г. на ВКС, I г.о., както и в Решение № 677 от 5.11. 2010 г. по гр. д. № 826/2009 г. на ВКС, I г.о. е прието, че не подлежат на възстановяване земеделски земи, намиращи се в границите на урбанизираните територии (строителните граници на населените места) или извън тях, върху които има осъществени мероприятия по чл.10б ЗСПЗЗ, вр. §1в ДР ППЗСПЗЗ (изброяването е неизчерпателно) или проведено мероприятие по чл. 24, ал. 2 ЗСПЗЗ, служещо за задоволяване на съответните важни държавни и обществени нужди. Налице е пречка за реституция и в хипотезите, при които, макар върху конкретния имот да няма изградени постройки и съоръжения, същият попада в очертанията на терен, включващ и други имоти, зает от проведено единно комплексно мероприятие.

При преценка относно наличие на пречка за възстановяване на собствеността по смисъла на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ, е необходимо да се изследва не дали имотът е застроен, а дали като цяло е зает от реализирано комплексно мероприятие на държавата, по отношение на което и незастроеният терен има обслужващо значение. В този смисъл и Решение №137/4.11.2013 г. по гр.д. № 2383/2013 г., II г.о. ВКС.

Съдът счита, че в процесния случай от приетата и неоспорена СТЕ се установява, че върху подлежащите на възстановяване имоти изцяло е реализирано мероприятие, съставляващо учебно-опитното поле.

В Решение № 183/1.11.2016 г. по гр.д. № 702/2016 г., I г.о. на ВКС е прието, че разпоредбата на чл.10б, ал.1 ЗСПЗЗ не въвежда изискване да са били спазени процедурите по отреждането на терена за строителство или за друго мероприятие на държавата, за законност на строителството, както и за предоставянето на сградите или другите съоръжения за стопанисване на определена държавна организация. Не е установено изискване и за площта на сградите и вида на конструкцията им, както и за начина им на прикрепване към земята. Достатъчен е обективният факт на извършено строителство или за осъществено друго мероприятие на държавата, за да се отрече възможността за възстановяване на собствеността върху земята в реални граници по реда на ЗСПЗЗ. Процесният случай напълно съвпада с прието разрешение.

Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 8 от 23.02.2016 г. на ВКС по тълк. д. № 8/2014 г., ОСГК, докладвано от съдиите Маргарита Соколова и Теодора Гроздева, одобрените по реда на ЗКИР кадастрални карти и кадастрални регистри имат декларативно действие. От тях не произтичат промени във вещноправния статут на имотите. За отразените данни за имотите в кадастралната карта законодателят е създал в чл. 2, ал. 5 ЗКИР оборима презумпция за вярност, но неправилното отразяване на правото на собственост не води до пораждање, изменение или погасяване на правото. Що се отнася до данните за носителите на вещни права, записани в кадастралния регистър, тази презумпция съществува, доколкото следва да бъде зачетен легитимиращият ефект на акта за собственост. Отсъствието или наличието на запис или записи в кадастралния регистър не може да има доказателствено значение или легитимиращ ефект, по-големи от тези на актовете за собственост.

Предвид изложеното, следва жалбата да бъде оставена без уважение.

На основание чл. 143, ал. 3 АПК ответникът има право на разноски, а именно такива в общ размер на 750 лв. за депозити за вещи лица, съгласно представения списък по чл. 80 от ГПК. Ищцовата страна е възразила срещу адвокатския хонорар на ответника, но такъв не се претендира със списъка, поради което това възражение е неоснователно.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172 от АПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. П. С., ЕГН *****, с адрес в гр. София, ж. к. „Младост – 1“, бл. 1, вх. 3, ап. 46, срещу Решение №./05.02.2021 г. за възстановяване правото на собственост на земи в съществуващи стари реални граници в землището на с. Враждебна, постановено по реда на чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ на ОСЗ - Източна, с което се отказва възстановяване на правото на собственост на наследниците на Петър Трайков Начев в съществуващи (възстановими) стари реални граници на недвижими имоти, както следва Нива от 5.032 дка, IV категория, представляваща ПИ с идентификатор 68134.8591.26, находяща се в землището на село Враждебна, м. . и Нива от 2.269 дка, IV категория, представляваща ПИ с идентификатор 68134.859.313, находяща се в землището на село Враждебна, м. Барака, като неоснователна.

ОСЪЖДА на Л. П. С., ЕГН *****, гр. София, ж. к. „Младост – 1“, бл. 1, вх. 3, ап. 46 да заплати на . сумата в размер на **750 лева за разноси, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София - град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____